

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 615/2019
14.11.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Божидара Вујичића и др Илије Зиндовића, чланова већа, у правној ствари тужилаца-противтужених АА и ББ, чији је пуномоћник Зоран Вујичић, адвокат из ..., против тужених-противтужиоца ВВ из ..., ..., чији је пуномоћник Петар Јелић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о сукобу месне надлежности између Привредног суда у Зајечару и Основног суда у Мајданпеку, у седници одржаној 14.11.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овој правној ствари, стварно је **НАДЛЕЖАН** Основни суд у Мајданпеку.

Образложење

Тужиоци су поднели тужбу Основном суду у Мајданпеку и тражили да се обавезе тужена на исплату новчаног износа по основу противвредности откупљеног грожђа, танкова за вино, еколошких средстава, као и остале комплетне опреме и трошкова производње вина за бербу 2011. године, а који захтев је чињенично заснован на наводу да су странке закључиле уговор о заједничком улагању од 10.09.2011. године, који је за свој предмет имао и оснивање привредног друштва у циљу производње и продаје вина ради остваривања и поделе добити, као и да су странке дана 24.06.2012. године постигли споразум да тужени иступи из заједничког привредног друштва који су основали ради заједничког пословања, да је тужени то и учинио дана 25.06.2012. године потписивањем уговора о преносу удела уз договор да тужиоци задрже сву произведену количину вина добијену из заједничког улагања али да је очекивана количина вина која је по том уговору требала да припадне тужиоцима већа од оне коју су добили по записнику од 24.06.2012. године. Истакли су да је тужени за куповину грожђа утрошио мању количину новца од оне која му је дата за те намене од стране тужилаца те да је на тај начин присвојио новчани износ који је наведен у тужби.

Тужени је поднео противтужбу са захтевом за обавезивање тужилаца-противтужених на исплату новчаног износа по основу уложеног новца у куповину грожђа рода 2011. године, трошкове превоза, радне снаге, куповину репроматеријала и других средстава те да је вршио исплату из личних средстава због хитности посла, као и захтев за обавезивање тужилаца-противтужених на исплату добити од продаје вина

оствареног од стране привредног друштва, а са налогом да то произилази само из уговора о оснивању привредног друштва.

Основни суд у Мајданпеку се решењем П 357/15 од 23.09.2019. године огласио стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и у ставу 2. одлучио да се по правноснажности решења спис предмета достави Привредном суду у Зајечару као стварно и месно надлежном за поступање у овој правној ствари. Као разлоге ненадлежности тога суда Основни суд у Мајданпеку је навео да је везано за договор између странака основано и привредно друштво које је постојало да су тужиоци и тужени били чланови тог друштва "ГГ" ДОО ... и да је тужени-противтужилац своја лична средства дао за обављање послова, те исти потражује део добити од друштва по основу свог ранијег статуса његовог члана док тужилац заснива потраживање по основу уговора о иступању туженог из друштва и суштински потражује од туженог накнаду штете са налогом да је тужени за куповину грожђа утрошио мању количину новца од оне коју су му они дали, а све у периоду када је привредно друштво неспорно постојало и обављало управо делатност производње и продаје вина што је била сврха његовог конституисања што произилази из члана 1. уговора о заједничком улагању 10.09.2011. године.

Привредни суд у Зајечару налази да сходно одредбама Закона о уређењу судова не стоји надлежност Привредног суда у Зајечару за поступање у овој правној ствари.

Предмет је доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба стварне надлежности.

Решавајући настали сукоб надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС" бр. 116/08... 113/17) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Основни суд у Мајданпеку.

У конкретном случају, тужиоци су поднели тужбу против туженог као физичког лица и потражују одређене новчане износе, а све на основу споразума од 24.06.2012. године. Стоји чињеница да је назначеним споразумом било предвиђено и оснивање привредног друштва по коме би странке били суоснивачи, да је привредно друштво основано али да су странке постигле дана 25.06.2012. године договор и потписали уговор о преносу удела при чему је тужени иступио из заједничког привредног друштва. Постигнут је и договор шта коме припада по основу заједничког улагања. Тужиоцу су као туженог означили ВВ као физичко лице, а и тужени ВВ је у противтужби као тужени означио тужиоце као физичка лица. Тужени-противтужилац је иступио из заједничког привредног друштва а дана 25.06.2012. године потписан је уговор о преносу удела, а међу странкама је постигнут и договор шта ко добија на основу заједничког улагања.

Одредбом члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова прописано је да привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у споровима који настану између привредних субјеката и других

правних лица у обављању делатности привредних субјеката, па и када је у наведеним споровима једна од странака физичко лице, ако је странка у односу материјалног супарничарства, док је ставом 1. тачка 4. истог члана, одређено да привредни суд у првом степену суди и у споровима поводом реорганизације. Према члану 22. ст. 2. и 3. прописано је да основни суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима ако за поједине од њих није надлежан други суд и води извршне и ванпарничне поступке за које није надлежан неки други суд. Основни суд у првом степену суди у стамбеним споровима; споровима поводом заснивања, постојања и престанка радног односа; о правима, обавезама и одговорностима из радног односа; о накнади штете које је запослени претрпео на раду или у вези са радом; споровима поводом задовољавања стамбених потреба на основу рада.

Имајући у виду изнето, по налажењу Врховног касационог суда ради се о спору између физичких лица, те да у конкретном случају нема могућности примене одредбе члана 25. став 1. тачка 5) Закона о уређењу судова. Тужени је иступио из привредног друштва 25.06.2012. године, о иступању је потписан уговор и о преносу удела што међу странкама и није спорно, па се не може прихватити став Основног суда у Мајданпеку да је предмет овог спора потраживање дела добити од друштва по основу свог ранијег статуса његовог члана, јер се ради у суштини о потраживању странака везано за уговор о заједничком улагању закљученим 10.09.2011. године, као физичких лица.

Из напред изнетог, применом члана 22. став 2. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић